

[Bernhard Baunsgaard]

artige. For hr. Ninn-Hansen sagde: selv om man i øvrigt registrerer, registrerer vi ikke lovlig politisk virksomhed, medens hr. Anker Jørgensen sagde: når vi registrerer, registrerer vi også lovlig politisk virksomhed.

Hvis det ikke er et skred i retssikkerheden, at vi ikke engang kan være i fred i vore vælgerforeninger og med vor lovlige politiske holdning, forstår jeg ikke, hvad der skal til for, at vi er i skred på dette område.

Det glæder mig, at justitsministeren overvejer sagen fra Esbjerg endnu, og jeg håber, at vi meget snart når til en afgørelse. Disse meget følsomme oplysninger hører jo med til de oplysninger, vi ikke må registrere i øvrigt, og jeg håber meget bestemt, at de medfører den beslutning fra justitsministerens side, at de tilintetgøres. Disse oplysninger havde ikke noget med det at gøre, og vi er jo enige om, at de er meget følsomme. De kan meget nemt misbruges, og vi ved jo desværre fra så mange tilfælde, at ingen registre er tilstrækkelig tætte – måske bortset fra de allermest hemmelige, men jeg skal nu ikke kunne sige noget om, hvem der går i dem, for de, der går i dem, vil nok ikke være interesseret i at få det offentliggjort.

Jeg vil derefter gøre nogle bemærkninger om varetægtsfængsling. Jeg mener ikke, at situationen er så god, som justitsministeren fremstillede den. Jeg har fået en domsudskrift her fra i sommer fra København, hvor domstolen måtte give en irettesættelse, fordi fængselsmyndighederne ikke havde ophævet en isolation, sådan som retten ønskede, men havde udskudt ophævelsen på grund af pladmangel. Hvis det kan godkendes, er vi sandelig også på skred i dette spørgsmål.

Jeg vil da også minde om det tilfælde, hvor to landsdommere, hvis jeg ikke husker galt, da vi havde fået den nye retsplejelov med kravet om, at det var en domstol, der skulle afgøre isolation og varetægtsfængsling, konstaterede, at de ikke kunne se, at der var sket væsentlige forbedringer.

Endelig vil jeg sige noget om fotografering. Jeg følte mig ikke spor beroliget ved det, som justitsministeren sagde her, og jeg føler mig heller ikke beroliget ved det, justitsminister Henning Rasmussen sagde den 23. maj 1980, da han skulle svare på et spørgsmål fra mig om demonstrationen på befrielsesdagen i 1980 på Rådhuspladsen. Det var vel en af de største, der har fundet

sted i den senere tid i København; var det ikke 25.000, der mødtes dér for at protestere over det, der var sket efter overborgmester Weidekamps beslutning om Byggeren ude på Nørrebro? Så siger ministeren: ja men det er kun, hvis man formoder, der vil ske noget.

Bag denne demonstration på Rådhuspladsen den 5. maj 1980 stod der både radikale og mange andre organisationer, og det kan man jo så mene om, hvad man vil, men der stod jo også socialdemokratiske organisationer, og de var vel ikke de mindst talrige.

Når en demonstration, der er sammenskaldt og lovligt indvarslet af netop regeringspartiets organisationer, kan give anledning til, at man giver lov til at fotografere, kan der da vist ikke være nogen grænse for det.

Hvad angår skaderne ved isolation, vil jeg nøjes med at henvise til det, som overlæge Finn Jørgensen har udtalt, og som er med som bilag 3 til lovforslag nr. L 22, hvor han slutter:

»Sammenfattende kan man sige, at isolationsfængsling giver anledning til udviklingen af to specifikke isolationssyndromer, som er en direkte følge af den sociale isolation. Disse syndromer optræder hos så godt som alle efter ugers forløb og kan vare ved efter isolationens ophør. Endvidere giver isolationsfængsling i højere grad end almindelig fængsling anledning til udvikling af en række behandlingskrævende psykiske lidelser.«

Det er bl. a. min baggrund.

Så har jeg blot en enkelt bemærkning til, og det er til hr. Wilhjelm. Jeg må desværre sige, at jeg også er skuffet over, at hr. Wilhjelm, hvis holdning jeg tror på, ikke klart kan give et svar på, at det naturligvis må svække VS' troværdighed med hensyn til interessen for retssikkerhed, når hr. Wilhjelm ikke engang vil indrømme så meget, at det dog er galt, at et andet så fremtrædende medlem af hans parti ikke selv sætter retssikkerheden højere.

Lis Starcke (DR):

Jeg nåede ikke at udtale mig om de to sidste af lovforslagene, og det skal jeg derfor gøre her.

Medens vi var mere positivt indstillede til de første fem forslag, synes jeg ikke, at udformningen her er særlig heldig. Men angående det rent principielle er der dog noget, vi